

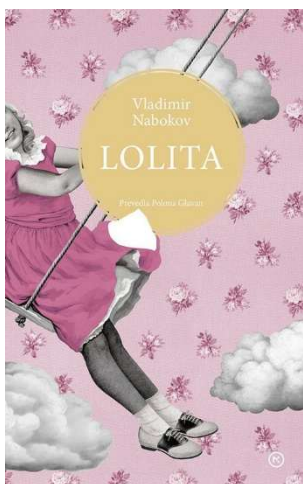

DRUŠTVO SLOVENSKIH KNJIŽEVNIH PREVAJALCEV
SLOVENIAN ASSOCIATION OF LITERARY TRANSLATORS

Utemeljitev nominacije za Sovretovo nagrado 2026 POLONA GLAVAN

Komisija za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič 2026, v sestavi **Jernej Županič** (predsednik), **Živa Borak**, **Niko Jež**, **Mojca Kranjc** in **Katarina Marinčič** je med nominiranke za Sovretovo nagrado 2026 uvrstila roman ***Lolita* Vladimirja Nabokova** (Mladinska knjiga, 2025) v prevodu **POLONE GLAVAN**.

Utemeljitev komisije:

Znameniti roman Vladimirja Nabokova je v slovenščini prvič izšel leta 1971 v prevodu Janka Modra, ki pa *Lolite* ni prevedel po izvirniku, temveč po ruski izdaji, tako da je prevod Polone Glavan pravzaprav prvi prenos angleškega izvirnika v slovenščino. Pomenljivo je, da Nabokov z lastnim prevodom *Lolite* ni bil zadovoljen, kar je bilo verjetno v precejšnji meri posledica njegovega specifičnega odnosa do priučene angleščine, iz katere je ustvaril novo, lastno govorico. *Lolito* poleg specifičnega sloga odlikuje – in obtežuje – tudi množica medbesedilnih in drugih učenih namigov. Polona Glavan se je prevoda lotila v nabokovskem duhu: spoštljivo, a brez strahospoštovanja. Spoštljiv je tudi njen odnos do slovenskega bralca, ki mu namesto razlag in poenostavitev ponuja možnost samostojnega soočenja s kompleksnim besedilom. Njen prevod je eruditsko natančen, duhovit in umetniško drzen ter priča o jezikovnem čutu, ki ni le čut za angleščino in slovenščino, ampak ima širši, splošnejši domet.

Polona Glavan se je rodila leta 1974 v Ljubljani. Na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani je leta 2000 diplomirala iz primerjalne književnosti in angleščine. Zaposlena je kot prevajalka na Generalnem sekretariatu Vlade Republike Slovenije. Že od študentskih let prevaja leposlovje iz angleščine in južnoslovanskih jezikov, pa tudi iz slovenščine v angleščino. Prevedla je več kot trideset leposlovnih in teoretičnih knjig, med najpomembnejše pa spadajo: Bernard MacLaverty: *Okrasni toni* (Cankarjeva založba 2002), Hannah Arendt: *Izvori totalitarizma* (Študentska založba 2003) in *Eichmann v Jeruzalemu* (Študentska založba 2007, ponatis

Foto: Mankica Kranjec

2025), Flannery O'Connor: *Težko je najti dobrega človeka in druge zgodbe* (Študentska založba 2006), Harper Lee: *Če ubiješ oponašalca* (Mladinska knjiga 2015), Jonathan Franzen: *Čistost* (Beletrina 2017), Damir Ovčina: *Ko sem bil hodža* (Sanje 2020), Madeline Miller: *Kirka* (Sanje 2020) in *Ahilova pesem* (Sanje 2022), Hernan Diaz: *Trust* (Sanje, 2023) ter Vladimir Nabokov: *Lolita* in *Dober ducat* (Mladinska knjiga 2025).

Utemeljitev nominacije za Sovretovo nagrado 2026 DOMEN KAVČIČ

Komisija za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič 2026, v sestavi **Jernej Županič** (predsednik), **Živa Borak**, **Niko Jež**, **Mojca Kranjc** in **Katarina Marinčič** je med nominiranke za Sovretovo nagrado 2026 uvrstila roman *Razkropljeni po zemlji* pisateljice **Yoko Tawada** (Beletrina, 2025) v prevodu **DOMNA KAVČIČA**.

Utemeljitev komisije:

Roman *Razkropljeni po zemlji* je prvo v slovenščino prevedeno leposlovno delo sodobne pisateljice Yoko Tawada, ki piše tako v materni japonščini kot v nemščini, jeziku dežel, v katerih je študirala in doktorirala. Slovensko bralstvo jo je lahko opazilo že ob izidu njene zbirke esejev *Eksofonija ali poti iz materinščine*, ki jo je iz japonščine prav tako prevedel Domen Kavčič. Deset poglavij romana sestavi zgodbo o iskanju t. i. rojenega govorca domnevno izginjajočega jezika. Zvrsti se šest prvoosebni pripovedovalcev različnih kulturnih in jezikovnih identitet, ki se pred bralčevimi očmi spajajo, spreminjajo in osmišljajo. Njihovo medsebojno potujevanje se manifestira v duhovitih neologizmih, arhaizmih in pogovorščini, z vidika sintakse pa v ritmih ter vizualnem in avditivnem igranju tako z besedami kot s povedmi. Ta avtoričina avtopoetika je za prevajalca izjemno zahtevna naloga in Kavčič jo je ne le odlično opravil, temveč je segel še čez, saj je s prevodom, v katerem se kaže tudi njegov filozofski razmislek o jeziku, na metaravni vzpostavil dialog z avtorico.

Foto: Matej Pušnik

Domen Kavčič (1979) prevaja iz japonščine, občasno tudi angleščine. Diplomiral je iz japonologije in splošnega jezikoslovja na Filozofski fakulteti v Ljubljani, v japonščini se je izpopolnjeval na univerzi TUFS v Tokiu. Kot filmski in televizijski prevajalec sodeluje z RTV Slovenija, s Slovensko kinoteko, Kinodvorom in številnimi filmskimi festivali, je tudi dobitnik dveh stanovskih nagrad Društva slovenskih filmskih in televizijskih prevajalcev za najboljši prevod celovečernega filma v slovenščino (2018, 2025). Je avtor več prevodov humanističnih besedil (Masanobu Fukuoka, John Berger), v zadnjem času pa se posveča prevajanju povojne (Fumiko Enchi, Taeko Kono) in sodobne japonske literature (Haruki Murakami, Yoko Tawada, Yoko Ogawa, Mieko Kawakami, Emi Yagi, Hiro Arikawa). Je član prevajalskih društev DSKP in DSFTP.

Utemeljitev nominacije za Sovretovo nagrado 2026 MAJA ROPRET

Komisija za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič 2026, v sestavi **Jernej Županič** (predsednik), **Živa Borak**, **Niko Jež**, **Mojca Kranjc** in **Katarina Marinčič** je med nominirane za Sovretovo nagrado 2026 uvrstila roman ***Demon Copperhead*** pisateljice **Barbare Kingsolver** (Morfemplus, 2025) v prevodu **MAJE ROPRET**.

Utemeljitev komisije:

Maja Ropret se v prevodu nezanemarljivo dolgega romana *Demon Copperhead* uspešno sooči s svojsko govorico, ki jo na eni strani določa prvoosebni pripovedovalec z izrazito idiomatično, humorno, (samo)ironično dikcijo, na drugi pa njegov milje – revno apalaško podeželje v primežu opioidne krize –, ki v Sloveniji in slovenščini nima očitne ustreznice. Jezik romana je zato redko nevtralen – tu ni preprostega pripovedovanja v stilu »sem šel, sem videl, sem rekel« –, temveč vseskozi vztraja v zaznamovanih legah in je poln stalnih ter manj stalnih besednih zvez, besednih iger ipd., ki jih Ropret prevaja s pretanjenim občutkom za slovenščino in za to, kaj v njej zveni verodostojno (tako imamo denimo posrečena vzdevka Škripson in Rikverc ter

prevod »mala malca za poznavalca« za »ain't no hill for a climber«), ob tem pa s spretnim prenašanjem subtilnih pomenskih odtenkov tako posameznih besed kot daljših segmentov dosledno ohranja kljub težki tematiki nenavadno lahkotni ton izvirnika.

Foto: Jure Eržen

Maja Ropret je prevajalka na področju leposlovja in humanistike, producentka in urednica s statusom samostojne delavke v kulturi. Njena prevodna bibliografija obsega nekaj čez štirideset knjižnih leposlovnih in neleposlovnih del, tudi naslovov priznanih in nagrajenih avtorjev, kot so George Orwell, Barbara Kingsolver, Elif Shafak, Colum McCann in Lauren Groff. Štirje njeni prevodi knjig za otroke in mladino so prejeli znak kakovosti zlata hruška. Diplomirala je iz prevajalstva na temo prevajanja nestandardnega jezika v postkolonialni literaturi. Leta 2018 je nekaj tednov preživela v umetniški rezidenci Ministrstva za kulturo RS v Londonu, leta 2026 v literarni rezidenci v Reykjaviku, udeležila se je uredniške delavnice britanskega National Centre

for Writing, prevajalske delavnice nagrajenega britanskega prevajalca Daniela Hahna, v zadnjem času po malem razpleta klobčiče rezijanščine in islandščine. Kot prevajalka in/ali urednica sodeluje tudi s številnimi kulturnimi in umetniškimi ustanovami, med njimi z Mednarodnim filmskim festivalom Kino Otok – Isola Cinema, Festivalom slovenskega filma Portorož, Mednarodnim festivalom animiranega filma Animateka, revijo Kino!, Društvom slovenskega animiranega filma in Galerijo Kresija.

Utemeljitev nominacije za Sovretovo nagrado 2026 NAMITA SUBIOTTO

Komisija za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič 2026, v sestavi **Jernej Županič** (predsednik), **Živa Borak**, **Niko Jež**, **Mojca Kranjc** in **Katarina Marinčič** je med nominiranke za Sovretovo nagrado 2026 uvrstila kratkoprozno zbirko ***Freske in groteske*** avtorja **Venka Andonovskega** (LUD Literatura, 2025) v prevodu **NAMITE SUBIOTTO**.

Utemeljitev komisije:

Inovativna pripovedna strategija sodobne makedonske kratke proze *Freske in groteske* na mističnem ozadju pravoslavne tradicije jugozahodnega Balkana oblikuje simbolično-parabolične podobe fresk in jih projicira na imaginarij sodobnega subjekta, ki ne zmore več zaobjeti kozmosa kot celote. Jezikovni izraz je temeljni nosilec likovne ikonografije na »freskah« upodobljenih likov in dogodkov, rekonstrukcije zbledelih znakov in simbolov pa jih postavljajo v zgodovinsko-mitološki kontekst. V takem literarnem diskurzu je poseben prevajalski izziv iskanje slogovno ustreznih označevalcev, ki v slovenskem kulturnem prostoru omogočajo navezavo na jezikovni kod grško-makedonske kulturne tradicije. Namita Subiotto z

občutkom poustvarja slogovno večplastnost izvirnika, v duhu časa in žanra subtilno arhaizira govor, jezikovno zaznamuje replike ter kompozicijsko in akustično poustvarja citate, sledi medbesedilnim navezavam in uspešno išče leksikalne podstave za besedne igre. Pri tem ob njenem jezikovno-estetskem občutku do izraza pride tudi njeno globoko poznavanje sodobne makedonske književnosti in kulturne tradicije, segajoče v srednji vek in antiko.

Foto: zasebni arhiv

Namita Subiotto je predavateljica makedonskega jezika in književnosti na Oddelku za slavistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, kjer je je diplomirala iz hrvaškega, srbskega in makedonskega jezika in književnosti ter iz primerjalnega slovanskega jezikoslovja, magistrirala z delom *Tokovi literarne kritike, zgodovine in teorije v odnosu do literarnih besedil beograjskega nadrealizma* in doktorirala z disertacijo *Lingvostilistične posebnosti v prozi*

Taška Georgievskega. Znanstvenoraziskovalno se ukvarja z makedonsko-slovenskimi književnimi in kulturnimi stiki, književnim prevajanjem in medkulturnim posredovanjem ter poučevanjem makedonske književnosti kot književnosti v tujem jeziku. Ukvarja se tudi s prevajanjem južnoslovanskega, predvsem makedonskega in bolgarskega leposlovja ter strokovnih in znanstvenih besedil. Njen prvi knjižni prevod je bila Njegoševa pesnitev *Luč mikrokozmosa* (2002), njen prevajalski opus pa obsega okrog dvajset knjižnih in osemdeset revijalnih objav, večinoma iz makedonščine v slovenščino. Za prevajalsko delo in medkulturno posredovanje je v Makedoniji prejela medaljo Blažeta Koneskega (2009) in Racinovo priznanje (2025), v Sloveniji pa Lirikonov zlat (2014) za kakovostne prevode sodobne makedonske in bolgarske poezije.

Utemeljitev nominacije za Sovretovo nagrado 2026

LARA UNUK

Komisija za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič 2026, v sestavi **Jernej Županič** (predsednik), **Živa Borak**, **Niko Jež**, **Mojca Kranjc** in **Katarina Marinčič** je med nominiranke za Sovretovo nagrado 2026 uvrstila zbirko kratke proze *Užitek v sencih* pisateljice **Zyranne Zateli** (LUD Literatura, 2025) v prevodu **LARE UNUK**.

Utemeljitev komisije:

V zbirki kratke proze *Užitek v sencih* ene najbolj priljubljenih grških avtoric Zyranna Zatei v devetih avtofikijskih in avtopoetičnih pripovedih z izrazitim, samosvojim pisateljskim glasom mitologizira svoje življenje, gradi svoj mit umetnice ter bralca vodi skozi zgodbe, ki jih povezujejo njene (ne)zdrave strasti – cigarete, moški, razne obsesije, strast do branja in ubesedovanja ... Lara Unuk se je uspešno spopadla z različnimi slogovnimi zvrstmi, številnimi nižjepogovornimi izrazi, besednimi igrami in obrati, pa tudi s terminologijo. Prevod slogovno zahtevnega izvirnika odlikujejo izvirne rešitve ter naravna raba slovenskih frazemov, obenem pa izjemna natančnost ter pomenska in tonska ustreznost, s katerimi je prevajalka ne le poustvarila avtoričin prepoznavni glas, temveč poskrbela za navdušujočo berljivost

prevoda. Z enako natančnostjo je Lara Unuk prevedla drugi del zbranih pesmi Konstandina Kavafisa *Zleknil sem se in legel na njihova ležišča* (2025), kjer ji je uspelo, pogosto občudovanja vredno, ohraniti estetsko vrednost izvirnika, ob čemer je pokazala tudi poglobljeno poznavanje različnih zgodovinskih obdobij in zvrsti grškega jezika.

Foto: zasebni arhiv

Lara Unuk prevaja iz nove in stare gršćine, poljšćine in v novo gršćino, včasih tudi iz turšćine. Štiri leta je študirala v Atenah in Solunu. Je asistentka za gršćki jezik na Filozofski fakulteti, kjer poučuje gršćino in latinšćino. Zasnovala je in tri semestre vodila krožek sodobne gršćke literature. Prevedla je romane I. Venezisa, M. Citasa, K. Papadaki, M. A. Hronidi, novele Z. Zatei, pesmi K. Dimula, K. Kariotakisa, K. Angelaki-Rooke, K. Gogu idr., religiološko monografijo H. Janarasa in ne nazadnje homerski himni Demetri in Hermesu ter *Zbrane pesmi* Konstandinosa Kavafisa, ki prvič v slovenšćini obsegajo vse pesnikove ohranjene pesmi in lirično prozo. V gršćino je prevedla pesniški zbirki Denisa Škofića in Petre Kolmanćić, iz poljšćine pa romana J. Dobraczyńskega in D. Terakowske. Prejela je študentsko

Prešernovo nagrado FF (2015), nagrado Radojke Vranćić (2020) in bila nominirana za Lirikonov zlat 2016. Izpopolnjuje se v koptšćini in turšćini. Ureja spletno stran Gršćka obzorja.